

Văn thơ KỶ NIỆM

(Xin ghi ơn vị Thi sĩ tiền bối vô danh đã cho tôi những ý và lời —
dù nhớ lại không trọn vẹn — để được tiếp nối nỗi lòng nhớ chị)

Năm xưa má chị hồng hồng,
Em gheo lầy chồng, chị mắng em luôn :
— “Ranh con, liệu cái thần hồn ...”
Rồi mặt chị đỏ, rồi mồm chị tươi.
Quay đi e áp nụ cười
Ngựa hồng mơ mộng có người ngoài song

★

Xuân sang má chị thêm hồng
Chị đi cùng chồng đến tết thầy me
Bên sườn cháu khóc bi bẽ
Ngọt ngào chị dỗ : “Cậu kia con ơi !”
Vội vàng em chạy ra mời,
Em hỏi truyện cũ, chị thò nhớ không ?
Bỗng nhiên má chị lại hồng ...

★

Năm nay má chị thôi hồng
Một sớm tin chồng gục ngã rừng hoang
Đàn con ngơ ngác khăn tang
Em thì xa cách trường giang mặt mờ

★

Quê người đau nỗi bơ vơ
Truyện ngày xưa, biết bao giờ chị ơi ?